

Середньовічне страхування

Виконали:
Нетрусова А.
Соселія М

- **Середньовічне страхування** порівняно з античним відрізнялось, широким страховим забезпеченням. Перелік страхових випадків, які сформувалися в результаті конкретизації страхової взаємодопомоги, охоплював майже всі їх види, які властиві сучасному майновому та особовому страхуванню.

Таким чином, в процесі розвитку суспільних відносин гільдійське-цехове страхування втрачало обмежений, корпоративний характер, переростаючи межі організації, яка призначалась для надання взаємодопомоги виключно своїм членам.

У міру розвитку гільдійсько-
ного страховання

оводило регулярні внески,
новило переліки страхових
ідків, за яких передбачалося
кодування збитків з
уванням ступеня ризику,
ретизувалися форми та
мір страхових виплат.

Страхування :

- Зростання міст і великих населених пунктів збільшувало небезпеку одночасної загибелі або пошкодження майна від пожеж та інших стихійних лих.

- В межах середньовічного страхування відбулося відособлення таких страхових фондів, які обслуговували не тільки членів страхової організації, а й сторонніх осіб. Це фонд для вдов, сиріт т. ін

- Значну роль у торговельних зв'язках середньовічної України відігравали чумаки, які перевозили різноманітні товари через безкраї степові простори. Чумаки купували на Чорному та Азовському морях рибу та сіль і продавали їх у різних куточках країни, долаючи великі відстані. Вони також торгували крамом, іншими товарами на ярмарках, поволі пересуваючись зі своїм товаром з однієї місцевості до іншої. Їх діяльність була ризиковою: не витримували навантаження воли, ламалися вози, хворіли й самі чумаки. У безлюдних місцях на чумаків нападали розбійники.

- Посилення розбою з розвитком торгівлі на сухопутних і морських шляхах змусили купців Північно-Західної Європи об'єднати свої зусилля з метою захисту своїх спільних інтересів та безпеки торгівлі. Так, весною 1241 р. купці Любека та Гамбурга підписують угоду про сумісну відповідальність за збитки, заподіяні розбійниками їх мешканцям, в якій зазначалось, що в разі нападу розбійників чи інших "злих людей" на жителів цих міст на території, де річка Траве впадає в море, і до самого Гамбурга, а звідти через всю Лабу до самого моря, всі витрати, пов'язані зі знищенням цих розбійників, розподілялись порівну між учасниками угоди.

- Таким чином, ще на
ранніх етапах
суспільного розвитку
виникла об'єктивна
потреба
відшкодування
збитків, пов'язаних із
втратою або
пошкодженням майна,
знарядь праці, житла
та інших цінностей.

